

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 153. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277357696/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

glimrende Sal — det lykkedes mig ikke. Palæets søjlesmykkede Façade, dets buede Portal, imod hvilken selv Erasmus Colbjørnsens var som en lille Dør, de blå, sølvtræssede Tjenere med de døde, kolde Øjne, med de underligt mekaniske Gæstestemmer; den statueprydede Marmortrappe og denne Sal med Loftets basunblæsende Engle og Væggenes legemsstore, nøgne Nymfer og Satyrer, Herakles og Omfale eller Ariadne på den øde Sten i Havet; med de kirkestore Vinduer bag de dunkle Gardiner med Guldkvasterne — ja Marmorkirkens højtragende, vedbendslyngede Kæmperuin og Landkadet-Akademiets solblinkende Mansardtag derude; den lette Brise af Eau-de-Cologne, mit eget Billede, hvor jeg vendte mig, i de loftshøje Spejle — alt smuldrede mig Støv på dette Parketgulv.

Og dog følte jeg bestandig samme underlige Hjemvé, samme vage Viden om, at her, her og ikke i Pistolstræde eller på Skolens Kvist eller i mit Hummer bag Køkkenet hørte jeg hjemme, at her var min rette Jordbund at gro.

Jeg så hen på Løjbenken, Eberhard havde talt om — ak, hvor stod det ikke klart i min Erindring! — Der havde min Fader hvilet den Aften, sygelig og slev, med Skødet fyldt af elegante og smægtende Bøger om den blå Blomst, om Urskovslængsel og Verdenssmærte.

Jeg syntes, jeg så mig selv ligge dér, i hans silkesyede Slåbrok, med de små, forgyldte Bøger i mine „adelige“ Hænder og skne frem for mig i hans matte og dog søde Længsel . . .

da den tunge Portiére derovre raslede til Side, og min Bedstefader ilsomt trådte ind, fulgt i Hælene af Prokurator Zacharias Zippel, der, efter en forbeholden Hilsen til mig, duknakket listede hen til et Bord i Baggrunden og tog Plads dér, med Rørpennen bag Øret og Hænderne i de krusede Mansjetter foldet på den indlagte Mosaikplade.

Min Bedstefader — ak nej, Kongens Kammerherre, Greven, Excellensen, standsede et godt Stykke fra mig, med den lille, tørre Hånds Kno støttet mod en Stols høje og stive Ryg.

Jeg så strax, at de fire År måtte have gjort ham